

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

II. Nauarorum Regnum ingreditur

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

scientes, orationemq; pro com-
muni salute efflagitantes. His
pueros tintinabulo, virgam ma-
nu gestans, euocabat, ductabat-
que longo ordine cantantes in
templum, forumque publicum,
quo prima illos Fidei rudimen-
ta catechistica doceret: & inter-
rogando, & iterando sæpius ea-
dem, inculcare non piguit co-
gnitu necessaria. His fere officiis
horas bonas bene collocauit, ad
Sebastiani vsque Cantabrorum
portum peruadens: hinc Victo-
riam pedibus adiens (Oppidum
id *Vellicam* Cantabrorum Ptole-
mæo esse putant) & pueros eru-
diit, & in templis frequenter e-
git Ecclesiasten.

CAPVT II.

*Nauarrorum regnum ingre-
ditur.*

In

IN solitudinem se abdiderat
 FRANCISCVS, frequentiam
 hominum vitans: latere tamen,
 & fallere alios perpetuo non po-
 tuit. Odor enim pietatis longius
 vagatus, finitimis etiam afflaba-
 tur: fama, in immensum omnia
 augere solita, varie increbuerat,
 dum alij factum prædicant, alij
 vituperant. Vt enim sensus cu-
 iusque est animi, ita fere sermo-
 nes ferit. Qui terrena sectan-
 tur, atq; caduca, præterea nihil,
 hi ex suo sensu reprehendere: In-
 dignum illo, honores repudia-
 se iam ad culmen progressum; li-
 beros certe deseruisse videri.
 Quorum contra præstans erat
 de rebus, verumque iudicium,
 factum FRANCISCI laudibus in
 cælum tollere. Nec enim honores,
 magistratus, cæteraq; imperitæ
 plebi admiranda, in bonis ducenda
 ani-

ani-

animi tranquillitate, Deiq; cul-
 tu, & cognitione felicitatem ho-
 minis, aut nulla re, metiendam,
 DEI obsequio sese dedere, id de-
 mum esse longe, lateque impe-
 rare, liberum, & dominum, ac
 Regem esse: quod rerum terre-
 narum despicientia, infra se du-
 cat omnia, cœlestia tantum ani-
 mo verset. Commendare Fran-
 ciscum, qui excelso animo For-
 tunæ bona calcasset: gratias et-
 iam D. E. O. agere, quod in hæc
 tempora, rara etiam vetustatis
 exempla transtulisset; quales vi-
 ros singulos vix singulæ ætates
 DEI benignitate, tulissent. Offi-
 cij itaque, & obseruantia gratia,
 latentem, inuiserunt viri nobi-
 les. In primis Carolus Borgia
 Gandiæ Dux, & Aluarus Borgia,
 filij: Martinus item Arragonius,
 Villæ formosæ Dux, qui soror-
 rem

rem eius vxorem duxerat: Comes quoque Lermę, & Marchio Alcanizij, generi. Complures etiam nobiles viri, & Episcopi, per suos salutarunt, de mutata in melius vitę conditione gratulari. In his & Bernardinus Cardenas, Maquedę Dux, qui tum Nauarrici Regni Prorex erat, nouum Ecclesiasten audire auebat, & de officio Principis corā differentem. Domesticum itaque cum litteris allegauit: optare se, Pompelonamque, cui præesset, præsentē illo frui, & salubria vitę consilia capere. Dimisso cum litteris aulico, FRANCISCVS postridie eius diei in viam se duobus adhibitis Sociis. Pompelonam versus dedit. Hic Proregem inopinato aduentu oppressit: qui illum ad se traduxit in aulam, omnique officio-

G rum

rum genere accepit. Multæ de
 officiis Principum horæ, in mul-
 tam etiam noctem consumptæ.
 Quæ in mentem venissent, et
 nõ voce solum tradi, sed & me-
 moriæ causa, litteris consignari
 cupiuit Prorex; scriptumque re-
 ligiose asseruandum curauit. Cre-
 bro ad populum, rogatus, verba
 fecit in æde summa, familiisque
 monachorum, & monialium.
 Cum satis esset factum Proregi
 voto, plebisque studio, Ognatus
 reuertit, Allaua Prouincia pro-
 fectus, per viam erudiens mul-
 tos, & pietatis studio excolens.

CAPVT III.

*Ludouici Principis Lusitaniae, &
 FRANCISCI litteræ.*

NEC verò Hispaniæ solum
 eam oram, quæ Carpetana
 no-